

Obus ontploft tijdens aardappelen planten: «Scherven lagen 20 meter ver, we hadden blind kunnen zijn»

Meer dan honderd jaar na de Grote Oorlog maken Duitse springtuigen nog altijd slachtoffers in de Westhoek. Vrijdagavond raakte in Langemark-Poelkapelle landbouwersvrouw Christine Baerde (60) gewond toen bij het planten van aardappelen een obus ontplofte.

Luc Gryson en zijn vrouw Christine waren vrijdag samen met hun zonen Brecht (31) en Andreas (20) op een akker aan de slag om aardappelen te planten. Andreas zat achter het stuur van de tractor; zijn broer en moeder stonden achteraan op de aardappelpootmachine om in de gaten te houden of de machines geen fouten maakten. Tot er een knal weerklonk en rook uit de grond opsteeg. «Plots voelde ik een vloeistof langs mijn gezicht lopen», vertelt Christine. «Het bleek bloed dat langs mijn kaak liep.»

«De aardappelpootmachine had wellicht een obus precies op de top geraakt», zegt Luc. «Kleine scheefjes ijzer waren overal net onder haar huid binnengedrongen en ze liep ook brandwonden op.» Christine werd met de auto naar de

spoedafdeling van het ziekenhuis in Ieper gebracht. Vandaar ging het naar het gespecialiseerde brandwondencentrum van het militair hospitaal in Neder-Over-Heembeek. Dat mocht ze zaterdagavond al weer verlaten. Zoon Brecht kreeg in Ieper verzorging omdat hij wat van de giftige gassen had ingeademd en ook zijn huid verbrand rakte.

«Gelukkig bleven de verwondingen nog enigszins beperkt», aldus Christine. «Want dit had erger kunnen aflopen. Wat als we van dat geel poeder of die ijzerscherven in onze ogen hadden gekregen? We hadden blind kunnen zijn, of een oog kunnen verliezen.»

«Mijn vrouw en zoon hadden pech dat ze achteraan op de aardappelpootmachine stonden en de lading en rook in hun richting kregen», zegt Luc. «Als je anders met een tractor op een springtuig rijdt, zit je afgeschermd in de cabine. De knal had ook nogal wat kracht. Een stuk van de obus lag wel twintig meter verderop. Of het bijzonder is dat we op zo'n springtuig stoten? Niet voor een landbouwer in de Westhoek. Elk jaar halen we er op het

Christine en haar zonen Andreas en Brecht waren aan het werk op het veld toen de obus vlak bij hen tot ontploffing kwam. «Plots voelde ik een vloeistof langs mijn kaak lopen. Het bleek bloed.» Foto Henk Deleu

Elk jaar haalt DOVO in de Westhoek alleen nog ruim 150 ton oorlogsprojectielen op om te vernietigen. Dat er één ontploft, is wel uiterst zeldzaam. (LS)

veld wel tien uit de grond. We leggen ze langs de kant, bellen de politie en DOVO komt ze later ophalen. Maar deze keer draaide het dus anders uit.»